

have foranlediget det, altsaa f. Ex. Husbonden i det Tilfælde, den ærede Taler anførte, skal hæfte for Ansvaret. Det er det, som jeg mener, der kan være Tvivl om. (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgkreds]: Det ligger modsætningsvis i Vædringsforslaget). Men han har jo ikke foranlediget Overtrædelsen, for han har jo ikke opfordret ham til at tjøre ind paa Naboen's Mark i det Tilfælde, som blev anført; saa flytte vi blot Tvivls spørgsmaalet af 3—19—2 til en Tvivl om, hvad der skal forstaaes ved „foranlediget“. Thi skal det forstaaes anderledes, end at den Paagjældende har foranlediget den Gjerning, hvori Overtrædelsen bestaar, saa bliver det ligeledes en Betydning, som ikke er den naturlige, og hvor der vil være en vid Mark aaben for Fortolkning. Jeg tror derfor, at dette Vædringsforslag, hvis det skal forstaaes saaledes, som det ligger nærmest at fortolke det, er overflødig; men skal man lægge andre Betydninger i det, saa tror jeg kun, det tjener til at forøge den Uklarhed, som allerede i alt for stort Omfang er til Stede paa dette Omraade. Jeg har forstaaet Udvalget saaledes, at man i det Hele taget med Henhyn til dette Erstatnings spørgsmaal ikke ønskede ved denne Lov at give nye og strengere Regler end dem, der ellers gjælde, og hvis det er Meningen, saa tror jeg, det er rigtigt ikke at sige Noget derom, for saa bliver det, som det er, naar man derimod begynder at stille Noget op, saa indfinde de sig strax alle disse Tvivl om, hvorledes dette Nye skal forstaaes. Naar man imidlertid vil lade det blive ved det Gamle, saa maa man ogsaa lade det blive ved 3—19—2, fordi det, at fortolke eller omvædigere denne Artikel, er en Opgave, som jeg ikke tror, man her skal give sig i Kæft med. Jeg vil derfor finde det heldigst ikke at gaa ind paa dette Vædringsforslag. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til Thingets Velvillie, idet jeg, som sagt, maa forbeholde mig paa senere Stadier, altsaa muligvis ved 3die Behandling, at se at enes med Udvalget og dergjennem naturligvis med Thinget om disse, som jeg haaber, man vil indrømme, mindre væsentlige Ting, som jeg har tilladt mig at indvende mod Vædringsforslagene.

Nøhr: Det er ikke min Hensigt at blande mig ind i Ordførerens Hverv og svare paa den ærede Ministers Udtalelser, men jeg finder dog Anledning til et Par almindelige Bemærkninger. Det har ikke været uden Betænkning, at jeg har været med til i Udvalget at behandle disse Spørgsmaal; for, naar det gjælder om at ind-

snævre sig i Baand, mener jeg, at man maa være meget forsigtig. Som denne Lov forelaa, vakte den store Betænkninger hos mig, men efterhaanden, som jeg har arbejdet mig ind i den og har set, at det lader til, at den ærede Minister er villig til at gjøre betydelige Indrømmelser, og navnlig efterhaanden, som det er blevet oplyst, saaledes som det kan ses af Betænkningen, hvormange Ulykkestilfælde der have fundet Sted, er jeg kommen til at omfatte den med mere Varme. Selv om disse Sikkerhedsforanstaltninger skulde koste Landbruget en Del og forvolde en Del Ulemper, tror jeg derfor dog, at man maatte gaa dertil, dersom man derved kunde redde en Del ulykkelige Mennesker; som det ses af Betænkningen, er Antallet af de Tilstadekomne slet ikke ubetydeligt. Dem, der ikke have læst Betænkningen, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der ifølge Statistiken aarlig indtræffer 339 Ulykkestilfælde, tagne som Gjennemsnit af 2 Aar; deraf har alene ved Tærskemaskiner 92 Ulykkestilfælde ramt Bøgne og 33 Børn, medens ved Hakkelsemaskiner 100 Bøgne og 49 Børn. Det er dog et ganske betydeligt Antal. Naar man saaledes faar Bished for dette, saa begynder man at anbefale, at der træffes Foranstaltninger. Der er jo rigtignok gjort den Bemærkning her, at det er trukket saa længe ud med Loven, at der maaske ikke er Tid til at faae den igjennem i Aar. Jeg veed ikke, hvorfor der ikke skulde være Tid til det. Det kan jo godt være, at vi efter de nye Regler skulde være færdige til 1ste April, det skal jeg lade staa hen; men enten vi blive færdige eller ei den 1ste April, saa tror jeg, at vi med en god Villie fra alle Sider godt kunne faae denne Lov færdig, og jeg vil sætte Pris derpaa. Jeg skal derfor kun berøre et Par Spørgsmaal. Det første, vedrørende Børnene, er allerede omtalt af et Par Talere, og er Noget, som jeg tror, at alle Landbrugere ere enige om. Man kan ganske vist, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) sige, at Børnernes Arbejde formindsker Arbejdet for de Bøgne. Det er Noget, vi ikke have nødige at offere nogen Omtanke, det er klart nok; men paa den anden Side maa det jo indrømmes, at Børn, der saaledes ere beskæftigede blandt andre Arbejdere paa Landet, derved uddannes, saa at de senere lettere kunne vøgte deres Gjerning. Vil man gjøre gjældende, at de tage Brødet eller Arbejdet fra de Bøgne, saa kunde man jo gjøre det Samme gjældende til Forsvar for, hvad der staaer om, at de skulde være 16 Aar gamle før at tage Del i at passe Maskinerne og i det Hele taget med Alt, hvor der er